

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gert Teglggaard, Fløjstrupgård I/S

Strona pozwana: Fødevareministeriets Klagecenter

Sentencja

1) Artykuł 6 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001, art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 1782/2003, w brzmieniu nadanym mu rozporządzeniem Rady nr 146/2008 z dnia 14 lutego 2008 r., oraz art. 23 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 należy interpretować w ten sposób, że obniżki płatności bezpośrednich z powodu nieprzestrzegania przepisów dotyczących zasady wzajemnej zgodności należy obliczać na podstawie płatności, które zostały lub zostaną przyznane w odniesieniu do roku, w którym miało miejsce to nieprzestrzeganie przepisów.

Artykuł 66 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 oraz art. 70 ust. 8 lit. a) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina należy interpretować w ten sposób, że obliczone w ten sposób obniżki płatności bezpośrednich są dokonywane w stosunku do płatności, które zostały lub zostaną otrzymane w odniesieniu do roku kalendarzowego, w którym stwierdzono nieprzestrzeganie przepisów dotyczących zasady wzajemnej zgodności.

2) Uregulowaniem Unii, które ma zastosowanie w celu obliczenia obniżki płatności bezpośrednich, w przypadku gdy rolnik nie przestrzegał przepisów dotyczących zasady wzajemnej zgodności w latach 2007–2008, ale nieprzestrzeganie tych przepisów zostało stwierdzone dopiero w roku 2011, jest art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 1782/2003 w odniesieniu do roku 2007 i trzech pierwszych miesięcy 2008 r., oraz art. 6 ust. 1 tego rozporządzenia w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 146/2008 w odniesieniu do okresu od kwietnia do grudnia 2008 r.

(¹) Dz.U. C 221 z 10.7.2017.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 25 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Županijski Sud u Zagrebu – Chorwacja) – Wydanie europejskiego nakazu aresztowania w stosunku do AY

(Sprawa C-268/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach karnych – Europejski nakaz aresztowania – Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW – Artykuł 1 ust. 2, art. 3 pkt 2 i art. 4 pkt 3 – Podstawy odmowy wykonania – Zakończenie karnego postępowania przygotowawczego – Zasada ne bis in idem – Osoba, której dotyczy nakaz, występująca w charakterze świadka we wcześniejszym postępowaniu dotyczącym tych samych czynów – Wydanie wielu europejskich nakazów aresztowania w stosunku do tej samej osoby)

(2018/C 328/22)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Županijski Sud u Zagrebu

Strona w postępowaniu głównym

AY

Sentencja

- 1) Artykuł 1 ust. 2 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że organ sądowy państwa członkowskiego wykonującego nakaz ma obowiązek wydać decyzję w odniesieniu do każdego przekazanego mu europejskiego nakazu aresztowania, nawet wówczas, gdy w tym państwie członkowskim wydano już postanowienie w przedmiocie wcześniejszego europejskiego nakazu aresztowania dotyczącego tej samej osoby i tych samych czynów, a powtórny europejski nakaz aresztowania został wydany wyłącznie w związku z przedstawieniem w państwie wydania nakazu aktu oskarżenia osobie, której on dotyczy.
- 2) Artykuł 3 pkt 2 i art. 4 pkt 3 decyzji ramowej 2002/584, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299, należy interpretować w ten sposób, że decyzja prokuratora – taka jak postanowienie o zakończeniu postępowania wydane w postępowaniu głównym przez węgierskie centralne biuro śledcze w sprawie toczącej się przeciwko nieznanemu sprawcy, w toku którego osoba, której dotyczy europejski nakaz aresztowania, została przesłuchana wyłącznie w charakterze świadka, a nie prowadzono w stosunku do niej postępowania karnego, zaś rzeczony postanowienie nie zostało wydane w stosunku do tej osoby – nie może stanowić podstawy odmowy wykonania europejskiego nakazu aresztowania na mocy jednego z tych dwóch przepisów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 256 z 7.8.2017.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 25 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen sad – Bułgaria) – Virginie Marie Gabrielle Guigo / Fond „Garantirani vzemania na rabotnitsite i sluzhitelite”

(Sprawa C-338/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Ochrona pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy – Dyrektywa 2008/94/WE – Artykuły 3 i 4 – Przejęcie przez instytucje gwarancyjne roszczeń pracowników najemnych – Ograniczenie obowiązku spłaty przez instytucje udzielające gwarancji – Wyłączenie roszczeń z tytułu wynagrodzenia powstałych wcześniej niż trzy miesiące przed wpisaniem do rejestru handlowego orzeczenia o wszczęciu postępowania upadłościowego)

(2018/C 328/23)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Varhoven administrativen sad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Virginie Marie Gabrielle Guigo

Strona pozwana: Fond „Garantirani vzemania na rabotnitsite i sluzhitelite”

Sentencja

Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak art. 4 ust. 1 Zakon za garantiranite vzemania na rabotnitsite i sluzhitelite pri nesastoyatelnost na rabotodatelia (ustawy o ochronie roszczeń pracowników w razie niewypłacalności pracodawcy), które nie gwarantuje roszczeń z tytułu wynagrodzenia pracowników najemnych, w razie gdy ich stosunek pracy ustał wcześniej niż trzy miesiące przed wpisaniem do rejestru handlowego orzeczenia o wszczęciu postępowania upadłościowego dotyczącego pracodawcy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 14.8.2017.